

Paauglių kategorijos knygų penketukas

Laura Varslauskaitė

Mano didelis mažas Aš

Benediktas – Dauno sindromu sergantis penkiolikmetis, gyvenantis kartu su mama ir katinu Ponu Ūsu. Jam svarbiausios trys spalvos: geltona – puiki nuotaika, žalia – vidutiniška nuotaika, raudona – Benediktas piktas. Jo gyvenime netrūksta suvaržymų, nes jis KITOKS. Vieną mokyklinio karnavalo vakarą Benediktas iškeliauja namo vienas. Netikėtai jis sutinka asmeninių problemų kamuojamą Oskarą. Taip prasideda nuotykių ir atradimų kupina judviejų kelionė, kurios metu gimsta draugystė, suartinanti du, rodos, visiškai skirtingus vaikinų gyvenimus.

Ši knyga tau pateiks keletą nelabai patogių klausimų. Galbūt privers nusišypsoti. Arba gūžtelėti pečiais. O gal tiesiog primins, kad tam tikri dalykai gyvenime turėtų vykti visiškai kitaip. Pokyčiai neįvyks už uždarytų durų, tyliai šnabždant burtažodžius. Jie turi vykti dabar, šiuo metu, miesto gatvėse, viešajame transporte, mokyklose, net tavo namų laiptinėje arba automobilio stovėjimo aikštelėje. Tad išmesk stereotipus į šiukšliadėžes štai ten, kartu su pernykščiu sniegu.

Renata Šerelytė

Žvaigždžių medžiaga

Timis – paauglys. Galima sakyti, yra užkietįs vienišius – socialiniame tinkle teturi vieną draugą. Gyvena kartu su savo pašalusiama močiute, laisvalaikiu mėgsta programuoti. Vieną dieną eidamas per miškelį jis randa nužudytos klasės draugės Evelinos kūną... Nors ir šurpu, tai atrodo lyg atsitiktinumas.

Atsitiktiniais galima laikyti ir svarbius kalbėjimus, padėjusius atskleisti nusikaltimą, ir daugelį kitų. Timui nutikusi dalykai: pažintis su Kristupu lietušiu iš Gėdžiojo kiemo, namie atsiradusi keistakalbiškasis, vėlyjo pamušalų senelė Barton, paslaptį Evelinos sapnoraštis.

O gal visa tai – ne atsitiktinumai, o dėsningi vykių grandinai, kad Timas pasaulį ir artimus žmones pažvelgtų kitaip?

Tai šiuolaikiška istorija apie paauglius, beglobius, bet vius ir vienišus vaikus, kurie suaugę ne pagal metus, kurie rūpi, jei apskritai rūpi, tik patiems sau ir be paliovos ieško meilės ir savo vietos po saule.

Ilona Ežerinytė

Sutikti Eidą

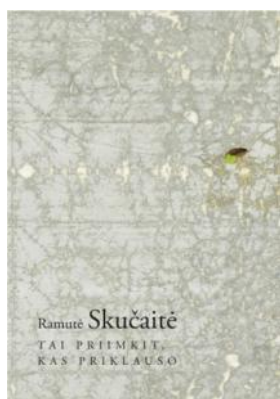

Galvoti, ką galvoja kiti, prikurti, kas būtų, jeigu būtų, – taip pramogauja Algė, su bendraamžiais bendrauti ne itin linkusi, geriausias draugas neturinti paauglė. Mėgstamoje kavinukėje ji pastebi moterį, kuri perka du kavos, bet geria tik vieną... Kokią istoriją slepia tas paliktas ataušusios kavos puodelis? Nori dama tai išsiaiškinti Algė daug sužinos ir apie tai, kad išgalvota gali pasirodyti besitiki.

Rašau jauniems žmonėms, kurie jau išsivys nepastebėti, yra jautrūs, drovūs, pažeidžiami, neturintys draugų gyventi. Jei prie tokio prieini arčiau, jis kartais leidžia pažvelgti į savo vidų, ir tu pamatai sielą – susigūžusi, šlapiais lyg tik išsiritusio viščiuko sparneliais, bet jos akyse – atsineštas dangus.

Ramutė Skučaitė

Tai priimkit, kas priklauso

Poezija, proza vaikams ir ne vaikams.

Maž ir dideli žmonės pasaulis, atsiskleidžiantis šioje knygoje, kupinas grožio, domybių, jautri patirčių, gyvenimo džiaugsmo ir dramatiškumo. Autorė, Nacionalinio kultūros ir meno premijos laureatė, knyga vaikams suvokia kaip vieną svarbiausių meno misijų.

Diana Opolskaitė

Ir vien kart, Riči

Kas jaustis laimingas su tokiu vardu ir pavarde – Balys Belekas? Būti Beleku, tiksliau – belekuo – tai būtų niekuo. O jeigu dar pridėtume raudonus plaukus – savanoriškai neatsirastų. Kas kita klasės draugas Ričis – išvaizdus, protingas, drąsus, sportiškas. Mokyklą jis atvažiuoja motoroleriu, ir vis mergaitėms akys ima spindėti kaip veidrodėliai.

Pirmiausia – tai knyga apie tikrą draugystę. Antra – tai istorija, kurioje yra ne tik klausimai, bet ir atsakymai juos. Bent jau galimi... Visa tai iš visos širdies dovanoju jaunam žmogui, kuris žino, ką reiškia kalbėtis ne tik su aplinkiniais, bet ir su savimi. Svarbiausia – su savimi. (D. Opolskaitė)

Suaugusių kategorijos knygų penketukas

Daiva Čepauskaitė

Aš tave užmiršau

Daiva Čepauskaitė – poetė, dramaturgė, aktorė. Šiame rinkinyje skelbiamos trys autorės pjesės: „Pupos“, „Musė“ ir „Aš tave užmiršau“. 2007 m. už pjesę „Pupos“ D. Čepauskaitė apdovanota Auksiniu scenos kryžiumi kaip geriausia nacionalinės dramaturgijos autorė. 2011 m. už pjesę „Aš tave užmiršau“ Sugiharos fondo paskelbta Tolerancijos žmogumi.

Rimantas Kmita

Pietinia kronikas

Šiauliai. Vieno vaikinio istorija iškart po nepriklausomybės. Kožos ir treningai, meilė ir pinigai, laukinis kapitalizmas ir regbis. Juokas pro ašaras...i viskas – originals. Rimantas Kmita – literatūros kritikas, poetas, rašytojas – pirmuoju savo romanu „Pietinia kronikas“ stato Šiauliams paminklą. Tai knyga apie Šiaulius, parašyta Šiaulių šneka. Apie bachūrą iš Pietinio rajono anais laukiniais laikais.

„Pietinia kronikas“ – romanas, kokio Lietuvoje dar nebuvo. Laiko mašina, be atsikalbinėjimų panardinanti į netolimą istoriją – XX a. pabaigą. Skaitytojas neturi kur trauktis. Atsivertęs knygą, jis jau yra ano meto Šiauliuose, mato jaunos BIX, GIN' GAS, treningus ir kambarį su „Rembo“ plakatu ant sienos, važiuoja su tašėmis į Latviją, žaidžia regbį, įsimyli ir nusivilia. Bet tai dar ne viskas. Jis ne tik mato, patiria, bet ir girdi. Nes Šiaulių šneka liejasi laisvai.

Mindaugas Kvietkauskas

Uosto fuga

Šis esė rinkinys – tai asmeninė kelionė per XXI amžiaus pradžios kultūros kraštovaizdį. Savojo miesto gatvėmis ir Europos erdvėmis. Istorijos labirintais ir dabarties kryžkelėmis. Su nelauktais atradimais ir pokalbiais.

Mindaugas Kvietkauskas – literatūrologas, poetas ir eseistas, savo rašymu jungiantis kūrybą, mokslą ir lituanistikos darbus. Tiria ir verčia daugiakalbę Lietuvos literatūrą, Vilniaus poeziją. Yra kritiškas šiuolaikinių visuomenės reiškinių ir knygų vertintojas.

Undinė Radzevičiūtė

Kraujas Mėlynas

Kraujo spalva pasikeičia dėl to, kad nuolat valgant iš sidabrinių indų į jį patenka sidabro dalelių. O kai tos dalelės šeimos kraują veikia kelis šimtmečius iš eilės, kraujas tampa lyg užnuodytas. Ir tie nuodai sukelia žmogaus ambicijas. Dažnai tai nepavojinga, bet jei susiklosto palankios aplinkybės ambicijoms didėti, galima pasiekti ribą, kai jos ima naikinti viską aplinkui. Net patį ambicijų turėtoją. Ir veda ir jį, o ypač tuos, kurie su juo, į mirtį.

Naujas Undinės Radzevičiūtės, 2015-ųjų Europos sąjungos literatūros premijos laureatės, romanas pasakoja apie vieną pavojingiausių Europos šeimų šiaurinę šaką, gyvenusią čia pat, už LDK sienos. Tris varnas sidabriname skyde vaizduojančiu herbu pasipuošusios giminės istorija – lyg prakeiksmas. Pasauly, kuriame racionalus protas per akimirką gali virsti visiška beprotybe, įmanoma viskas.

Šis romanas – visiškai naujas žodis Lietuvos istorinio romano tradicijoje, jis išsiskiria intelektualiu turiniu, unikalia pasakojimo stilistika bei nepakartojama pasakojimo atmosfera, kurią pajėgi sukurti tik U. Radzevičiūtė.

Tomas Vaiseta

Orfėjas, kelionė pirmyn ir atgal

Moderni antikinio Orfėjo mito interpretacija

Šis romanas – tai moderni antikinio Orfėjo mito interpretacija, subtilus psichologinis pasakojimas, kuriame mūsų atpažįstamo dabarties laiko bei erdvės fragmentai pinasi su XX amžiaus dailės istorijos siužetais, jauno vyro ir vyresnės moters ryšys – su baugia karo nuojauta, nuodėmės troškimas – su atgaila, tikrovė – su prisiminimais ir fantazijomis.